

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
20:22	19:43	18:44	תל אביב
20:26	19:46	18:54	ירושלים
20:22	19:43	18:44	חיפה

שבת שלום ומבורך!
העלון טעון גניזה

אור הפרשה

ני"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

כי אלול תשע"ח ♦ גליון 29 ♦ פרשת כי תבוא

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

חכמת התורה

כל מה שנמצא בעולם כתוב בתורה כי התורה היא המפה של העולם...

מה אתה עושה?!

היה זה כשאחד מתלמידי ה'חפץ חיים', בא להקדים פני רבו. הוא הושיט ידו לברכת 'שלום עליכם' לבבית, ואחר כך שאלו ה'חפץ חיים': 'מה שלומך תלמידי היקר? מה אתה עושה?'

'ברוך השם, מגדלים משפחה', השיב התלמיד בפשטות. 'ומה עוד אתה עושה?' - שאל הרב, 'עוסק גם לפרנסתי' - השיב התלמיד. 'ומה עוד אתה עושה?' - שאל שוב ה'חפץ חיים' בהתעניינות, ושוב השיב התלמיד: 'משתדל לפרנס בכבוד...'

'ומה אתה עושה?' - שאל ה'חפץ חיים'. 'עתה, כבר התפלאת התלמיד. הן השיב את שהשיב, ושוב הוא נשאל את אותה שאלה מפי רבו, בפעם הרביעית ברציפות. לנוכח מבטו התמיהה, הסביר ה'חפץ חיים' ואמר: 'עד עכשיו הסברת מה הקדוש ברוך הוא עושה עבורך... הן הוא זה שנתן לך את ילדיך, הוא שזן ומפרנס את משפחתך, הוא המחזיק בידך על כל צעד ושעל... ואני שואל - מה אתה עושה?'

התלמיד השיב בשאלה: 'נו, ומה באמת אני עושה כאן?' ואז קרב אליו ה'חפץ חיים' ואילפו בינה בנועם: 'הדבר היחיד שאנחנו יכולים לעשות הוא להודות. פשוט לעמוד מהצד, לראות את כל מה שאבינו אהובינו עושה עבורנו, ולהודות לו מעומק הלב על כל חסדו הטוב, כי הוא זה שעושה ואנו רק מודים לו! הודו לה' כי טוב, כי לעולם חסדו!

אדם שלומד תורה, כשהוא הולך לישון קשה לו לעזוב את הגמרא, איזה סיפוק יש לו! איזו הרגשה! אדם אחר הדרשה מרגיש שהוא מלא, הרגשה רוחנית שאין בשום משחק או בילוי. מרגיש מלא, מקבל כחות. אומר דוד המלך "ותורתך בתוך מעי" (תהילים מ), וכי התורה היא במעיים?! אוכל הוא במעיים, בשר הוא במעיים. אומר האור החיים הקדוש: "ותורתך בתוך מעי" פירוש לרוב חשק עבודת הקודש עד שמרגיש בלומדו תורת ה' כאילו אוכל וממלא בני מעיו ממזון.

אדם מעביר זקן את הכביש, עוזר לאחרים יש לו הנאה מעצם הניתנה. אנשים באים לכאן לדרשה ממרחקים, נשארים כמעט עד חצות ליל, ומרגישים מלאי סיפוק וכוחות. להבדיל, מסופר על מרצה באוניברסיטה שבסוף ההרצאה שאל האם יש משהו להעיר? אמרו לו יש כאן הרבה אנשים להעיר...

כתוב בספרי הקבלה, שכל מצוה שאדם עושה היא עולה למעלה, עושה שם ייחוד וחוזרת מיד על הנשמה שלו. כמו ברז שפותחים למטה עולה ויורד שוב על האדם. כך זה בכל מצוה, וכל שכן לימוד תורה שמוריד שפע כזה כמו המוביל הארצי, אין דברים כאלה. לכן מעט מההרגשה הזו מרגישים כשמקיימים מצוה, שום דבר בעולם לא נותן הרגשה רוחנית כתורה ומצוות.

בגלל שהנשמה מקבלת שפע ורוחני מהמצוה לעושה!

בפרט לימוד התורה שאי אפשר לתאר ולשער מה לימוד התורה עושה בעולמות העליונים, וכמה אור עליון הוא מושך מלמעלה על נשמתו. כמו שכותב הרמח"ל בהקדמת פתחי חכמה דרך עץ

חיים: אך התורה הנה קודש ה', אשר לה מציאות גבוהה בגבהי מרומים. וכאשר יעסוק בה האדם למטה - אור היא אשר תאיר בנשמתו להגיע אותו אל גזי מרומים, גזי הבורא יתברך שמו, בדרך הארה ופעולה חזקה אשר היא פועלת בה כו' ע"ש.

כמה אור יש בתורה שמי שלומד אותה היא מיד משפיעה עליו שפע של קדושה וטהרה, שנזכה להתחזק בפרט בימים אלו בלימוד התורה הקדושה ונתקדש בקדושתה, אמן.

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

תוב בזוהר הקדוש: אסתכל קב"ה באורייתא וברא עלמא - הקב"ה הסתכל בתורה וברא את העולם. המפה של העולם זה התורה הקדושה. אדם בונה בניין אינו בונה בלי תוכנית. אדם בונה בניין, כל מה שבניין - נמצא במפה, כי בלי המפה לא בונים. וכיון שכך, אין דבר בעולם שלא תמצא בתורה הקדושה, ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא. הגאון מוילנא אמר שעל הפסוק "עלו זה בנגב" גילו לו בחלום הלילה אלפיים מאתיים עשרים ושש סודות, ובסוד אחד מהם הוא יודע את התרופות לכל המחלות שיש בעולם!

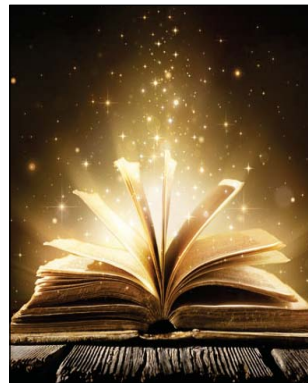
יש בתורה תרי"ג (613) מצוות. מתוכם רמ"ח (248) מצוות עשה, כמו תפילין וציצית שהם מצוות של קום ועשה. וישנם שס"ה (365) מצוות לא תעשה: לא תרצח לא תגנוב וכו'. בגוף האדם יש רמ"ח איברים כנגד רמ"ח מצוות עשה, ושס"ה גידים כנגד שס"ה מצוות לא

תעשה! **האדם מחובר לתורה, כל מצוה שעושה מקדש את אותו אבר שהוא כנגדו, וכל עבירה שעושה פוגם חלילה באותו אבר שכנגד אותה עבירה.**

אמנם, יש מצוות כלליות ועבירות כלליות. יש מצוה המושכת אור על כל האיברים מכך רגל ועד ראש ומקדשת את כל האדם. לדוגמה, "תלמוד תורה כנגד כולם" - אין מצוה בעולם כמו לימוד התורה. לימוד תורה מושך קדושה ואור רוחני עליון על כל רמ"ח אברים ושס"ה גידים של האדם!

ולכן, שימו לב, שמלימוד התורה יש לאדם הכי הרבה סיפוק וקורת רוח יותר מכל המצוות, ולמה? כי בלימוד התורה מושפעת על האדם שפע גדול

של קדושה, וזה מזון הנפש. הנפש של האדם גם היא צריכה מזון, הגוף של האדם הוא כמו הבגד של הנשמה, הגוף הוא החליפה כמו שאומר הזהר הקדוש על הפסוק "על בשר אדם לא יסך" הגוף הוא בשר של האדם, הוא מלבוש, והאדם זה הנשמה. הכנסו לשיבות הקדושות וראו בחורים ואברכים בכל הגילאים, שקועים בלימוד שעות על גבי שעות, לא מכריחים אותם והם לומדים בחשק והתמדה. אפשר ללמוד מתמטיקה כל היום? אין דבר כזה, זה חול, אין בזה רוחניות, תורה לומדים כל היום ורוצים עוד ועוד. אין דבר הממלא את הנשמה של האדם כמו התורה, זה האוכל של הנשמה.

רגע חושבים
4 עמוד

פינת ההלכה
3 עמוד

פרשת השבוע
3 עמוד

סיפור לשבת
2 עמוד

לעולם, יש מנהיג לבירה, ויודו לו על חסדו הטוב ומתנותיו שהוא מעניק לנו... וכי אנחנו מספיק מודעים לחסד הגדול שבורא עולם גומל עימנו יום יום? היום - קל לנו להודות, כי ניצלנו ממיתה מוחשית.

האם אנו זוכרים להודות לו מדי יום על חסדיו הטובים האחרים? כך שהעניק לנו חיים, שיש לנו משפחה מאוחדת? האם זכרנו להודות על הנסיון הכה קשה של המתנה לילדים, שאיננו יודעים מה עומד מאחוריו?

הרי על כל נשימה ונשימה - עלינו להודות ולשבח, למי שנותן לנו את הכוחות והיכולות, הכשרונות והמשאבים לכל מה שיש לנו. עלינו להודות שהוא מעניק לנו כוחות להתמודד עם הנסיון, עלינו להודות על כך שאנו יכולים לנסוע ולשפוך שיח לפנינו... הבה נקבל על עצמנו להודות לו, במילים שלנו, מעומק הלב!

הגיסים שמעו את שיחתו הנרגשת של ר' פנחס, ומיד הבינו כי מאת ה' היתה זאת, לזכות אותם במבט חיובי ומודה על החיים, למרות - ואולי בגלל - הנסיון בו הם שרויים. על אתר קיבלו על עצמם, כי מדי יום יכוונו היטב באמירת 'עלינו לשבח', ויסיפו אחר כך כמה מילים מעומק הלב, להודות לבורא עולם על חסדו הטוב, תוך ציון נקודת חסד השם מסוימת שהבחינו בה.

היום בו קיבלו על עצמם הגיסים את קבלת ההודאה, היה ראש חודש ניסן. כשחזרו לעצמם, שבו לארה"ב לחוג את חג הפסח במחיצת בני המשפחה. הסיפור הוסיף לחיות בתוכם, בשל העובדה כי מדי יום נעמדו - כל אחד ואחת בכל מקום שהיו - והודו לה' במילים נרגשות על חסדו הטוב, בצינים מדי יום עובדה מרגשת אחרת, חסד נוסף ששמו אליו לב רק היום...

המשך הסיפור, המופיע בספר 'ומתוק האור' מפי בעל המעשה - ר' פנחס, כמו לקוח מהאגדות, אך הוא עובדה חיה וקיימת, תרתי משמע: בב' בטבת שאחר כך, זכה ר' פנחס להיפקד בנן. לאושרו לא היה גבול בשעה ששמע את בנו הזעיר בוכה את בכיו הראשון, ממלא את החלל בבכי המשמח בעולם...

לא חלפו אלא שלושה ימים, וגיס אחר זכה להיפקד, הפעם בבת. שמחתו של הגיס הרקיעה שחקים, הוא אחז בבתו הקטנטנה וליטף אותה כמו יהלום יקר ערך, והרבה יותר... ר' פנחס עוד היה בבית החולים עם רעייתו שילדה שלושה ימים קודם לכן, ולחיצת הידיים ביניהם היתה מרגשת ומאושרת במיוחד...

אך גם הגיס השלישי זכה, חמישה ימים אחר כך. בעיצומו של צום עשרה בטבת, נולד בן חמוד וקטן לגיס השלישי. הוא שסגר את שלישיית ילדי ההודאה, שעצם קיומם וחיותם - מלמד וזועק, קורא ומאיר:

כשיהודי זוכה להודות לה' על חסדו הטוב - בורא עולם פותח לו את השערים, מיטיב עמו בחזרה. רבים מהנסיונות העוברים עלינו, תפקידם ומטרתם לגרום לנו לשאת עיניים מודות ומוקירות תודה לשמים, להעריך את חסד הבורא עד הנה, כדי לפתוח לנו שערים לחסד נוסף והשפעות נוספות וברוכות משמים...

אנו בשערי שנה חדשה, וליבנו מלא בבקשות ותחינות לשנה טובה ומאושרת, שופעת ומוצלחת. רגע לפני שנבקש, הבה נעשה רשימה של מתנות חנים שקיבלנו בשנה החולפת מאוצרו הטוב של אבא שבשמים, ונודה לו מקרב לב עליהן. ככל שנודה יותר על העבר נזכה כי תפילותינו על העתיד יתקבלו ברצון, ויפתחו לנו שנה חדשה, ברוכה ומאושרת!

לסיפורים נוספים של הרב אשר קובלסקי לצפייה ולקריאה
כנסו לאתרנו: Rabenu.com

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

ישועה משולשת

לפעמים ה' שולח לנו מסרים כדי שנתבונן להודות...

הרכב האיץ בכביש החוף, מתקדם לכיוון הגליל העליון. בתוכו ישבו צפופים קמעא, שלושה זוגות גיסים, איש איש וזוגתו. הם לא היו מקומיים, הגיעו הנה מארצות הברית, לשפוך שיח, להתפלל בדמעות במקומות המסוגלים. באורח פלאי משהו, שלושתם לא זכו להיפקד בילדים, ואת צערם ויגונם אין צורך לתאר, עיניהם העצובות סיפרו את סיפורה של המתנה המתמשכת, האכזבת הנצברות, היחול עד אין קץ לבכי עולל רך שטרם הופיע...

הרכב החדש גמע את הדרך בקלות, אך לפתע, בלי שום הכנה מראש, עלה הרכב על כתם שמן, הסתחרר על צידו, הועף במהירות לשולי הכביש, והתהפך בוואדי שבמורד הכביש. בום נוראי ניסר את החלל, והנהגים שצפו במכונית המתעופפת והמתהפכת - מיהרו להזמין את כוחות ההצלה...

'מי יודע אם נשאר מהרכב משהו או מישהו בחיים,' אמרו הנהגים וספקו כפיים בצער. 'ראיתם את הרכב עף? ראיתם איך התרסק בוואדי? אוי ואבוי, מהרכב לא נותר זכר, והוא היה עמוס נוסעים, השם ישמור!'

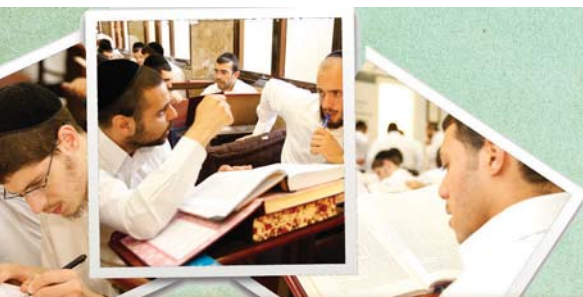
יללות הסירנות החרידו את האויר, אל המקום הגיעו כוחות הצלה וחילוץ גדולים. לנגד עיניהם הנדהמות, כמו ששת הנוסעים אחד אחרי השני, התנערו מהאבק שדבק בהם, ופשוט - התרוממו על רגליהם, בריאים ושלמים!

לכוחות ההצלה לא נותר אלא להשיב את נפשם בכוסות מים צלולים, לסייע להם לעלות חזרה לדרך המלך, תוך התמודדות עם מכות וחבלות קלות בלבד. אחד מנוסעי הרכב שבר את רגלו - אך זו היתה הפגיעה החמורה ביותר, מתאונה שכללה התעופפות לוואדי, התהפכות וריסוק טוטאלי של הרכב!

כל ששת הנוסעים פונו כמובן לבית החולים, לצורך בדיקות מקיפות שיוודאו כי לא ניזוקו באופן משמעותי. בחדר המיון, שבר את שתיקת ההלם ר' פנחס, כשקרא בקול: 'הודו להשם כי טוב כי לעולם חסדו! השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו!'

'במה זכינו לכזה נס פלאי?' - שאלו הגיסים זה את זה, שוב ושוב. 'איך יצאנו בחיים מתאונה כה קשה, איך ניצלנו? כמה אנו חייבים להודות לבורא עולם, שהציל את חיינו!'

הם המשיכו לעסוק בדברי שבח והודאה, כשר' פנחס קרא לפתע: 'הרי בשביל מה נסענו? כדי לבקש לזכות בילדים. ולשם מה אנו זקוקים לילדים? כדי לגדלם ולחנכם בדרך התורה, כדי שידעו ויכירו שיש בורא

קבעת עיתים לתורה?

נפתחה מסגרת לימודי ערב עבור בוגרי ישיבות
העמלים לתנסותם בדימוק חברים ובאווירה סיוחדת

ימים א' - ה' בישיבת 'אור דוד'

רחוב המכבים 108 בני ברק (ליד קניון אילון)

לפרטים נוספים חייגו: 050-415-90-59

פרשת השבוע

פרשת חיי

פרשת כי תבוא

בפרשתנו מובאת אחת הפרשיות הקשות שבתורה הלא היא פרשת התוכחה עם צ"ח קללות קשות הכתובות בספר התורה. בגמ' במגילה (לא ע"ב) אמרו: עזרא תיקן להן לישראל שיהו קורין קללות שבתורת כהנים קודם עצרת, ושבמשנה תורה קודם ראש השנה כדי שתכלה השנה וקלותיה.

מובא בשם האדמו"ר ר' יהושע מבעלזא זצ"ל שאמר אמנם שהקב"ה קצב עונשים ותוכחות אם יעברו ישראל ח"ו על התורה. אך יש עצה נפלאה שאפילו אם חטא האדם חס ושלום שלא יצטרך לקבל את העונשים בפועל ממש. זאת על פי מה ששינוי בגמרא (מנחות קיא) כל העוסק בתורת חסאת כאילו הקריב חסאת, וכל העוסק בתורת אשם כאילו הקריב אשם. מבואר מזה כי סגולת התורה היא שיחשב להעוסק בה כאילו קיים בפועל כל מה שלמה. והרי זה בבחינת "ונשלמה פרים שפתינו" (הושע יד ג) כמו כן על ידי שיעסוק איש ישראל בפרשת התוכחה המתארת את העונשים הקשים וילביש עצמו בפחד ה' והדר גאווה

ידי עסק התורה וקריאת שמע שמביאים את האדם לידי עבודת ה' בשמחה, ככתוב בתהלים "פקודי ה' שרים משמחי לב" אלא שאם לא הצליח לבטל את היצר על ידי תורה וקריאת שמע יזכיר לו יום המיתה כדי לבטלו אפילו אם יבוא לידי עצבות, העיקר שלא יכשל בחטא.

ומעתה לפי זה יתבאר גם סיבת העונש של התוכחות שמובא בשם הארי"ז כי שורש כל התוכחות הוא שלא עבדו את ה' בשמחה. "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל". כי מאחר שלא עבדו את ה' מתוך שמחה של מצוה הרי זו הוכחה ברורה שלא עסקו בתורה ובקריאת שמע שהיא קבלת עול מלכות שמים כראוי, כי אם היו עוסקים בה לא היו באים לידי עצבות. נמצא שנשארה בידם רק העצה של הזכרת יום המיתה לבד שמביאה לידי עצבות, ומכיון שאין השכינה שורה כי אם מתוך שמחה של מצוה לא היה להם סיוע מהקב"ה להתגבר על היצר, וכתוצאה מכך נפלו ברשת היצר שהכשילם בכל העונות. לכן מדה כנגד מדה נעשו בכל הקללות והתוכחות. ולכן העיצה היא דוקא בזמנים אלו כמו"ש הארי"ז ל"הנה צריך האדם בעת קיומו כל מצוה ומצוה או בהתעסקו בתורה או כשמתפלל התפלה להיות שמח וטוב לב יותר מכאשר מרויח או מוצא אלף אלפים דינרי זהב". ובזה נזכה לבטל הקללות ולקבל הברכות בשנה הבאה עלינו לטובה.

הרב משה דיין שליט"א ראש הכולל "קנין הלכה" ומדריך חתנים בישיבת אור דוד

יחשב כאילו קיבל את היסורים בפועל וינצל מיסורים ממש.

בספר 'שם משמאל' מביא דבר נפלא בשם אבי הגה"ק בעל 'אבני נור' לבאר מה שפירש רש"י (פרשת פנחס) כי צ"ח כבשים שמקריבים בחג הסוכות, הם כדי לבטל צ"ח קללות שבמשנה תורה. והביאור בזה כי היות שסיבת העונש של התוכחות הוא "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה" לכן העבודה בחג הסוכות שהיא זמן שמחתנו מבטלת התוכחות. עכ"ה. הרי מבואר שבכדי לבטל את הצ"ח קללות יש לנו עצה נוספת והיא עבודת ה' מתוך שמחה, שעל ידי עבודה מתוך שמחה הרי בזה מבטל את הצ"ח קללות.

בספר 'אוצר התורה' מביא את דברי הגמ' בברכות (ה ע"א) שאומרת כמה עיצות לאדם לנצח את היצר הרע. בתחילה אומרת הגמ' לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע שנאמר "רגזו ואל תחטאו" אם נצחו מוטב, ואם לאו יעסוק בתורה שנאמר "אמרו בלבבכם" אם נצחו מוטב, ואם לאו יקרא קריאת שמע שנאמר "על משכבכם" אם נצחו מוטב, ואם לאו יזכור לו יום המיתה שנאמר "ודמו סלה". ע"כ. הרי שהעיצות הראשונות לעסוק בתורה ולקרא קריאת שמע, ורק כאשר גם זה לא עוזר אז יזכיר לו המיתה. וכבר שאלו המפרשים למה לא יעצו שכבר בתחילה יזכיר לו יום המיתה.

וביאר המפרשים כי בזכירת יום המיתה יש חשש שיבוא לידי עצבות ולא יוכל לעבוד את ה' מתוך שמחה, לכן עדיף שינסה קודם לבטל את היצר על

טובים ולשלו, וכתב מרן החיד"א שמצד אחד יהיה האדם מלא יראה מפחד ה' והדר גאווה, ומצד שני יהיה האדם שמח ושקט ובוסח כי ה' יתברך מלך מוחל וסולח.

מנהג יפה לטבול במקווה טהרה בערב ראש השנה, ועדיף מתחילת שעה חמישית מתחילת היום ללכת למקווה, ולא יברך על טבילה זו, ומי שאינו יכול ללכת למקווה טהרה לטבול מחמת איזה סיבה הנכון שישפוך על גופו כשתים עשרה וחצי ליטר מים, ואפשר לעשות כן על ידי מקלחת שיעמוד תחת המקלחת והברז יהיה פתוח ויפלו עליו מים ויעמוד כך עד שישער בדעתו שנשפכו עליו כשתים עשרה וחצי ליטר, ואין הבדל בזה בין מים חמים למים קרים.

סגולות לערב ראש השנה

כתב הרמ"א שנוהגים ללכת לבית קברות בערב ראש השנה ולהרבות בתחינות ובקשות אצל קברי הצדיקים ונותנים שם צדקה לעניים, והטעם משום שבית קברות הוא מקום מנוחת הצדיקים והוא מקום קדוש וטהור והתפילה שם מתקבלת יותר, ויתן צדקה קודם שיבקש הבקשות, וכשהולך לבקש בבית הקברות לא יתפלל אל המת שהוא יעשה את בקשתו ותפילתו כיוון שזה איסור "דורש אל המתים", אלא יבקש מה' יתברך שיתן לו רחמים בזכות הצדיקים שוכני עפר, וכן יכול לבקש מצדיק שיתפלל עליו לפני ה' יתברך ויהיה מליץ יושר עליו.

כתוב בספר סגולות ישראל שיש לקנות סכין חדש בערב ראש השנה וישחיו את הסכין וזה מסוגל לפרנסה לכל השנה.

הרב רועי גונן כותב את מדור ההלכות באתר הלכות נוספות כנסו לאתרנו: Rabenu.com

לפני עלות השחר, (מעלות השחר מתחיל הצום ואין לאכול ולשתות) כדי שיוכל לצום, לכתחילה יעשה תנאי לפני שהולך לישון שאם יקום באמצע הלילה שירצה לאכול ולשתות, וכל זה על פי הפשט אבל לפי סברת הזוהר הקדוש אסור לאכול ולשתות אם ישן שינת קבע על מיסתו עד שיתפלל תפילת שחרית, ולכן טוב להחמיר להימנע מאכילה אם הלך לישון שנת קבע על מיסתו.

אדם שאין בכוחו להתענות אלא אם כן יאכל קודם עלות השחר ומצד שני הוא חושש לסברת הזוהר הקדוש שאסר לאכול אם הלך לישון שנת קבע על מיסתו עדיף לאותו אדם שלא יתענה כלל כדי שלא יכנס למחלוקת, אולם אם האדם לא הלך לישון שנת קבע על מיסתו אלא נשאר ער כל הלילה או ישן שינת ארעי, מותר לו לאכול ולשתות כל הלילה עד עלות השחר אפילו לדעת הזוהר הקדוש.

תפילות בערב ראש השנה

בתפילת מנחה של ערב ראש השנה אין אומרים וידוי ונפילת אפים, וכן בערב ראש השנה אין אומרים בתפילת שחרית וידוי ונפילת אפים.

נוהגים לעשות התרת נדרים בערב ראש השנה כדי להינצל מעונש נדרים שנדר בכל ימות השנה, (אולם הדבר ברור שאין התרת נדרים זו מתירה כל נדר שנדר בכל ימות השנה, ויש הרבה נדרים שצריכים התרה מיוחדת, ולכן ישאל תלמיד חכם או מורה הוראה על נדר שנדר איך עושים עליו התרה).

הסתפרות וטבילה

אע"פ שראש השנה הוא יום הדין וצריך לפחד, מכל מקום כתב מרן השולחן ערוך מכבסין ומסתפרין בערב ראש השנה, כדי להראות שאנו בטוחים בחסדי ה' יתברך שיוציא משפטנו לחיים

פינת ההלכה

פינת הלכה

מנהגי ערב ראש השנה

מנהג התענית

יש נוהגים להתענות בערב ראש השנה שנמחלים בתענית זו שליש מהעונות, והוא על פי המדרש תנחומא שדורש "ולקחתם לכם ביום הראשון" ראשון לחשבון עונות, משל לעיר שהיתה חייבת חוב גדול למס המלך ולא רצו לשלם, ויום אחד בא המלך לאותה עיר בצבא גדול, וכשקרב לעיר יצאו לפניו גדולי העיר והתחננו לפניו שימחל להם על החוב ויעשה עמהן חסד שכן אין בידם כסף לפרוע את החוב, והמלך אמר שהוא מוותר על שליש, וכשהתקרב עוד לעיר יצאו לפניו אנשי העיר הבינונים והתחננו לפניו שימחל להם על החוב, והמלך ויתר להם על עוד שליש, וכשהגיע לעיר יצאו לפניו כל הילדים והנשים והתחננו לפניו שיוותר להם על החוב ויתר להם על עוד שליש ובכך ויתר על כל החוב. והמשל הוא לה' יתברך שעם ישראל נתחייבו בעונותיהם כל השנה, ולכן בערב ראש השנה מתענים הגדולים ומוותר על שליש, ובעשרת ימי תשובה מתענים הבינונים ומוותר על עוד שליש, וביום הכיפורים כולם צמים ובכך מוותר להם על כל העונות, ובמוצאי יום כיפור עוסקים כולם בבניית הסוכה ובקניית ארבעת המינים, ולכן קורא את יום טוב הראשון "ראשון לחשבון עונות".

ולכן אם רוצה לקום בעוד לילה לאכול ולשתות

לכן מי שהוא בעל בטחון, מקבל הכל בעין יפה, לא מתקוטט עם אף אחד בשביל כסף או ירושה, כי יש בעל הבית לעולם והכל מסודר מלמעלה, המנהל דואג לכולם, ולא צריך להיות בלחץ, לא להתייחס, לא להגיע לכעסים ומתחים.

עובד ה' זה לא רק לקום בבוקר בנץ, ליטול ידים להניח תפלין ולשמור שבת, אלא עובד ה' אמיתי הוא אחד שבלבו שמח רגוע ושלו. רבינו בחיי אומר שמנוחת הגוף לא חסרה בעולם אבל מנוחת הנפש חסרה מאד! לכן נתן ה' את יום השבת "וביום השביעי שבת וינפש" וינפש זה מנוחת הנפש ברוגע ושלוה! באה שבת באה מנוחה.

מדת הבטחון נותנת לאדם רוגע בחיים, אם אדם מרגיש עצבים וכעס הוא לא נחשב עובד ה', אפילו שהוא מתפלל ולומד תורה, שכתוב בפסוק "בטח בה' ועשה טוב", קודם תבטח בה', ואחר כך תעשה דברים טובים, אדם שלומד תורה בלי בטחון בה', זה כמו מקצוע באוניברסיטה, ורק מי שיש לו בטחון אמיתי בה', אזי תורתו תורת אמת.

צריך ללמוד מתינוק איך להיות רגוע. תינוק אף פעם אינו מודאג ולא חושב אם יהיה לו אוכל או מיטה, הוא שמח ונהנה בכל רגע. ברגע שהוא בוכה כולם רצים אליו, ומבקשים לעשות את רצונו. וכל אחד אומר אולי הוא רעב ואולי צמא, אולי כואבת לו הבטן, אולי חם או קר לו, ועושים את הכל בשבילו. **אם התינוק הזה שאין לו דעת אינו דואג וכל הזמן הוא שמח, אנחנו שיש לנו דעת, צריכים להיות הרבה יותר רגועים.**

התינוק סומך במאה אחוז על אמא ואבא שלו, ואינו דואג למחר, הוא בטוח שידאגו לו, ואף אחד לא יעזוב אותו, ולמה אנחנו דואגים? יש לנו את האבא הכי גדול בעולם, שנמצא איתנו כל הזמן "כי לא יטוש ה' עמו ונחלתו לא יעזוב!"

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתר ישיבת אור דוד
Rabenu.co.il: למגוון הרצאות הרב כנסו לאתרנו:

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

איך להיות עבד ה'

העולם שאנחנו חיים בו מבלבל אותנו. אדם שהולך לעבוד ומרויח משכורת, או הולך לרופא ומקבל תרופה, או הולך אצל שדכן שימצא לו את בת זוגו, מותר ללכת לעבודה וגם ללכת לרופא וכן להירשם אצל השדכן. אבל צריך להיזהר ולא לחשוב שמנהל המפעל מפרנס אותי, וגם לא הרופא מרפא אותי, ולא השדכן מצא לי את השידוך!

ה' גוזר על האדם בראש השנה על כל מאורעותיו, על פרנסתו ובריאותו וגם על זיווגו! הכל נקבע בשמים. אומר אלקים תיזהר שלא תטעה, את המשכורת אתה מקבל ממני דרך המעביד, ואת הרפואה אתה מקבל ממני דרך הרופא, וגם את השידוך שלך אתה מוצא דרך השדכן! הכל ממני! לא הרופא ולא התרופה מרפא, אלא רצון ה' מרפא!

לא השדכן ולא השדכנית מצאו לי שידוך, אלא כתוב בגמרא (סוטה ב.) ארבעים יום קודם יצירת הולד, בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני, בית פלוני לפלוני, שדה פלוני לפלוני, רואים מכאן שהקב"ה מכין את הזיווג לפני שיוצרים את האדם, וגם את הנדוניה והדירה שיקבל מחמיו מכינים לו. וגם כמה מתנות יקבל בחתונה, הכל כבר נקבע בשמים, גם האשה גם הבית וגם הנכסים!

רוצים שנה טובה ומבורכת?

בכל ערב ראש השנה עורך הרה"ג דניאל זר שליט"א

פדיון נפש לשנה טובה ומבורכת!

בכה הפדיון לבטל גזרות רעות ולהשפיע על האדם

ישועות גדולות!

לפרטים נוספים: 03-5701212

Rabenu.co.il

